

[Brusvang]

Sædvanligvis plejer vi jo ikke at kræve erstatning til politiet for de udgifter, de har i forbindelse med deres tjeneste, men når man på forhånd erklærer, at man går ind, jeg havde nær sagt i en økonomisk kamp med politiet for at se, hvor længe politiet kan bære udgifterne ved at have 40 mand stående dag og nat, så er vi inde i en helt anden sag, og dér er min konklusion, at det er helt urimeligt, at skatteyderne skal betale denne udgift.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Hr. Brusvang spørger mig meget kort sagt, om jeg vil gøre økonomisk krav gældende mod private og organisationer for udgifter, som politiet påføres i anledning af varetagelsen af en konkret politiopgave.

Jeg vil i anledning af dette spørgsmål mere principielt sige, at grundprincippet her i landet jo er, at udgifterne til politiets lønninger m. v. afholdes endeligt af statskassen. Kun i ganske specielle tilfælde søger politiet afholdte udgifter erstattet hos private. Det gælder i et vist omfang for udgifter, som har været afholdt til gennemførelse af en straffesag. Jeg forstod, hr. Brusvang var enig i dette som et hovedprincip. Jeg vil alligevel sige her, at det er min opfattelse, at disse hovedprincipper for aflønning af politiet har fungeret ganske tilfredsstillende, og jeg mener ikke, trods hr. Brusvangs argumenter, at den sag, som der nu henvises til, betinger, at vi skal søge gennemført ændringer i de principper, jeg her har omtalt.

Jeg vil gerne for en sikkerheds skyld understrege, at jeg ikke med disse udtalelser har taget stilling til alle, private som offentlige, erstatningskrav, som kan blive en følge af den løbende konflikt. Det kan jeg naturligvis ikke. Det er spørgsmål, som henhører under domstolene.

Voigt (FP):

Nu kom ministeren jo overhovedet ikke ind på hele den problematik, der er opstået i forbindelse med de gener, der er, ved at man skal have politibevogtning på Sild-Rømø. Jeg stillede den 21. maj et spørgsmål til ministeren vedrørende den situation, vi står i. Det kan ikke hjælpe noget, at man kritiserer fra regeringens side, at fremskridtspartiet bl. a. stiller mange spørgsmål til ministrene, og når vi så tilstræber at gøre det, som regeringen

har bedt os om, skriftligt, således at man ikke belaster ministerens tid her i spørgetiden, så kan vi ikke få svar inden for en rimelig tid. Jeg synes, det er for dårligt, at ministeren ikke har svaret endnu, og jeg må henstille, at ministeren og i givet fald hendes embedsmænd nu får sig nokket færdig med det svar, så vi kan høre, hvad resultatet bliver.

Men for at sikre mig vil jeg spørge ministeren i dag, om hun nu vil foranledige, at politiet bliver fritaget for den opgave på Sild-Rømø, således at de blokademagere, der findes derovre, nu bliver anholdt, så vi kan få ordnede forhold på Rømø. Forholdet er jo det, at det er røde aktivister fra den røde højskole i Svendborg, som har været til kvindefjas oppe i Århus, der stiller sig op derude. De har overhovedet ikke noget med sagen at gøre.

Den egentlige skurk i denne sag er jo regeringen, fordi regeringen med den elendige politik, den fører, er årsag til, at danske virksomheder i vidt omfang i disse år overgår på udenlandske hænder. Regeringen har et ansvar for, at de rederier og andre firmaer, der etablerer sig i Danmark, får nogle ordentlige vilkår at arbejde under.

Mit spørgsmål er derfor, om ministeren som den ansvarlige og som den øverste for politiet nu vil sørge for, at disse blokademagere og røde aktivister bliver arresteret, så vi kan få ordnede forhold på Rømø. Jeg beder ministeren være opmærksom på, at formanden for Tjenerforbundet i går har udtalt, at det skal blive helvedes hedt for Förderederiet her i sommer.

Lindinger (EP):

Jeg skal nok, som forretningsordenen påbyder, slutte mit indlæg med et spørgsmål til justitsministeren, men jeg vil gerne lige kommentere nogle af de ting, som foregår på Rømø.

Jeg har altid i mine virksomheder haft organiseret personale, og jeg har siddet som medlem af Danmarks Rederiforenings forhandlingsudvalg og er meget vant til at handle med alle parter inden for skibsfarten. Mine folk havde i min tid de overenskomster kollektivt, som de skulle have. De havde ganske udmærkede forhold – til trods for hvad der har været nævnt i pressen – og de ringer hver dag og siger det til mig; bare de